

sczerpnošću a daj sebi prajicę, so njeje hišće jeho čas pšichol. Wón w swojej wěcneje mudrošći wě, ščo je sa tebe dobre, hdyž sebi tež njemóžesh jeho radu wukóžicę. Jemu budžesh so jemu tež sa swoje czerpjenja dżakowacę, dokelž so tebi k lěpschemu služike. Sczerpnošće je nam pak tež trjeba našim bratram napschecziwo. Hdyž smy někomu dwóžy wodali, dha je lóhko pšchi tšeczim padže naša wutroba sanfnjena. Hdyž smy někoho dwazeczi króć podarmo napominali, dha wschu nadžiju na jeho nakašanje puschczimy! Je to prawda? O kak njewurjeknjenje husto my Božeho wodawanja potrebuujemy! Kak jara husto je wón naš wot džěczatstwa sem wołak, prjedy hačž smy w swojej tórnošći fastali a na jeho hłóš posłuchali! A kak dyrbi wón naš hišće wschědnje pšes swoje słowo a swojeho Ducha napominacę! — Kaž Bóh swjaty Duch w swojej luboščiwej džělawošći njewustawa wschědnje s nowa na twarje twojeho sboža twaricę, tak tež ty njewustawaj swojeho bližšeho lubowacę a na jeho časnym a wěcnyim sbožu po twojim pósnačzu a samóženju sobu twaricę! Tež we hlubočo panjenym čłowjeku pósnač dušcu, sa kotruž je Jěsuš krawak, dušcu, kotrejež sběhanje je tebi na wutrobu kładžene.

O lube, lube dušce, hdy bychmy wschědnje do swojich domow, do swojich džělow, do swojeho wobkłada s druhimi fastupowali s tym pósnačom: „ja bym džěczo Bože“, kak rjenje, kak lubošnje, kak měrnje by wscho w našim domjazyim a sjawnym žiwjenju khodžiko! Dha by so se skutkom wo tym šwědcžiko, so so shromadžisna swjatych niz jenož w tšeczim artiklu, ale tež bjes nami namaka. My bychmy so ruku sa ruku wodžili we wěrije a šwjeczenju žiwjenja na puczu njebjesteje sbóžnošće jako czi, kiž mamy w Khrystu swojeho jeneho Anjasa, kiž je naš sebi droho wukupik; jako czi, kiž smy pšes jemu kšchčenizu na jeho smjercz kšchčeni; jako czi, kotřiz smy na jemu nadžiju wěcneho žiwjenja powołani; jako czi, kiž jeneho Boha a Wótza mamy, kiž je wósche wschitkich a pšes wschitkich a we naš wschitkich. Duž dha, moji lubi, kiž s jenej wěru na Khrystu wižamy, jako jenake džěczi Bože a jako bratsja jeneho wótzneho doma khodžimy, kaž so hodži, po tym powołanju, s kotrymž smy powołani.